इति गुणप्रधानोनिर्देशः ततश्च विक्रमेरुजः भावकर्तृकत्वात् रुजार्थानां भाववचनानामज्वरइति षष्ठी अतोवैदेहि धृत्या नाथस्व आशंसस्व धृतिं लभस्वेत्यर्थः आशिषिनाथइति कर्म्मणि षष्ठी आशिषिनाथइत्युपसंख्यानात्तङ् मन्योरुज्जासयात्मनः मन्युं नाशय जसुहिंसायां ताडने च चौरादिकस्य हिंसार्थत्वात्तेन जासिनिप्रहणेति कर्म्मणि षष्ठी॥ १२०॥

रावणस्येत्यादि। इह लङ्कायां कपयोभीमपराक्रमाः सन्तोरावणस्य रोच्यन्ति रावणं पीडयिष्यन्ति रुजोभङ्गे ती कर्म्मणि षष्ठी अन्ये तु रुजार्थस्य भावकर्त्तृत्वे इति सूत्रेण कर्म्मणि षष्ठ्याउदाहरणार्थं कपयस्तत्सम्बन्धिनोभीमाविक्रमाश्च इह रावणस्य रोच्यन्तीत्यन्वयं कुर्व्वन्ति हे वैदेहि धृत्या नाथस्व धृतिर्भूयादित्यात्मन्याशिषं कुरु धृतिं लभस्वेति भावः कर्म्मणि षष्ठी आशिषिनाथइति षष्ठ्यर्थं परसूत्रं शपथाशीरित्यादिना मं आत्मनोमन्योरुज्जासय आत्मनः शोकं नाशय जसकबधे कर्म्मणि षष्ठी जासिनिप्रहननाटिक्राथिपिषांहिंसायामिति षष्ठ्यर्थं परसूत्रं॥ ॥ १२०॥ भ०

राक्षसानां मयि गते रामः प्रणिहनिष्यति। प्राणानामपणिष्टासौ रावणस्त्वामिहानयन्॥ १२१॥

राक्षेत्यादि। मयि गते रामोराक्षसानां प्रणिहनिष्यति राक्षसान् मारयिष्यति पूर्व्ववत्कर्म्मणि षष्ठी निप्रहणइति सङ्घातविगृहीतविपर्य्यस्तग्रहणमित्युक्तं नेर्गदेत्यादिना णत्वं किञ्च प्राणाना जं०म०